

Misioni ynë

Revistë informative, kulturore dhe shpirtërore, viti II, nr. 5, prill – qershor 2022

Pushimet dhe stresi Disa mënyra për të pushuar më mirë

faqe 20

Përvoja ime e punës

Nga 1 prilli 2021 fillova punën në zyrën e Administratës në Misionin Katolik Shqiptar në Luzern. Tani për arsye të pritjes së fëmijës së dytë dhe të angazhimeve të shumta ndaj familjes, kam vendosur të japë dorëheqje nga puna në Mision. Eksperiencia ime në punën e Misionit mund ta përshkruaj vetëm me fjalë të bukura dhe e ndiej një keqardhje që bashkëpunimi im me Don Antonin dhe Motrat vazhdoi vetëm për një afat të shkurtër.

Gjatë kësaj përvoje të punës që kam kaluar në punë pranë Misionin tonë kam pasur mundësi të mësoj shumë gjëra, si personalisht ashtu edhe shpirtërisht. Gjatë këtij viti kemi arritur të planifikojmë dhe të organizojmë shumë gjëra, edhe pse koha e pandemisë na ka penguar paksa.

Takimet e shumta dhe bisedat e ndryshme me persona të shumtë, aktivitetet e ndryshme, kremtimet dhe lutjet e përbashkëta kanë qenë vërtetë momente të bukura dhe shumë domethënëse në jetën time. Të gjitha këto gjithmonë janë zhvilluar në një atmosferë familjare dhe të hapur për çdo temë apo ndryshim. Gjë tjetër e bukur për mua ka qenë edhe lidhja shumë e mirë me stafit të ngushtë dhe besimtarëve.

Duke kujtuar momentet të bukura, nganjëherë edhe të përshpejtuara, ndahem e kënaqur për këtë eksperiencë të bukur por të shkurtër dhe me kënaqësi pres të ardhmen time me detyrat familjare si nënë.

Shkruan: Besjana Thaqi

Gjane Simoni-Mucaj punëtore e re në Misionin tonë

Gjane Simoni-Mucaj, nga 1 shtatori i këtij viti, do të jetë personi që do të mbulojë punën administrative në Misionin tonë. Zonja Simoni banon në Luzern, është e martuar dhe ka tre fëmijë.

Është e lindur në Gjakovë, formimin dhe shkollimin e ka bërë në Luzern. Fillimisht ka punuar si ndihmëse e dentistit, pastaj ka kaluar me punë në Entin e Statistikës të Kantonit të Luzernit. Që 21-të vite punon në Entin Personal të Kantonit të Luzernit, fillimisht me përgjegjësinë për kontratat e rrugave të punëtoreve të Departamentit të Drejtësisë dhe Sigurisë, me pas në Departamentin e Financave. Pas kësaj përvoje të bukur dhe të suksesshme pune ka kaluar me përgjegjësi pune në Shkollat Kantonale. Gjatë këtyre 11-të viteve të fundit ishte përgjegjëse për Mësimdhënësit Komunal të 10-të komunave të kantonit të Luzernit.

Përveç punës zyrtare dhe obligimeve të shumta familjare, zonja Simoni edhe më parë ka qenë e angazhuar në Misionin tonë me punë vullnetare, sidomos në përkthim nga gjuha gjermane në gjuhën shqipe. Gjane Simoni ka shprehur dëshirën për të pranuar ofertën e punës në Misionin tonë dhe pas intervistave dhe procedurave të parapara nga ligji, ajo është pranuar si punëtore e re në zyrën tonë.

Gjanja është shprehur se është shumë e gëzueshme që të punojë dhe bashkëpunojë me ne, për çka edhe ne si staf i urojmë sukses dhe mbarësi në detyrën e re.

Kriza e jetës shpirtërore!

Sot, ndoshta më tepër se në të kaluarën, ndihet nevojë e madhe për një jetë (përvojë) të vërtetë shpirtërore, kjo vjen si rezultat i një thatësire dhe vetmie të dukshme, që ekziston në brendësinë e jetës së shumë njerëzve. Ndikim të madh në këtë situatë të krijuar, padyshim, ka edhe ekspozimi i tepruar ndaj botës virtuale me informacionet e saj të pafund, nganjëherë edhe të panevojshme dhe të dëmshme për atë që ato përmbajnë dhe ofrojnë.

Jeta shpirtërore nënkupton vetëdijen më të lartë (ndërgjegjësimin) që njeriu, i frymëzuar nga Shpirti Shenjt, i ushqyer nga Sakramentet dhe i ndriçuar nga meditimi i vazhdueshëm i Fjalës së Zotit, mund të ketë në marrëdhënien e tij me vetveten (trupin, mendjen dhe shpirtin), me të tjerët, me Hyjin, me botën apo me mjedisin e jashtëm në të cilin jeton.

Në mentalitetin bashkëkohor, shumë njerëz, jetën shpirtërore të krishterë e ngatërrojnë me rrymat e rrezikshme të buonizmit dhe të spiritualizmit. Prandaj duhet theksuar se jeta e krishterë nuk është buonizëm (mirësi, tolerancë dhe dashamirësi artificiale), e as spiritualizëm (përrjashtim i realitetit njerëzor), rryma këto shumë të përhapura dhe të dëmshme, por, ajo është jetë gjithmonë në ecje (dinamike) drejt së mirës më të madhe që është Hyji, pra është marrëdhënie e gjallë dhe e vërtetë mes realitetit njerëzor (njeriut në të gjitha përvojat e tija) dhe atij hyjnor (Hyjit dashuri dhe mëshirë). Ndërlidhja mes jetës së krishterë dhe jetës shpirtërore është aq e fuqishme, saqë mund të thuhet se nuk ka jetë të krishterë pa jetë shpirtërore apo pa jetë sipas Shpirtit të Hyjit që banon në të pagëzuarit (krhs. 1Kor 6, 19-20). “Jeta shpirtërore zhvillohet në zemër, në thellësinë e njeriut, në vendin e vullnetit dhe të vendimeve, në brendësi. Aty duhet të njihet vërtetësia e të qenit tonë të krishterë. Në fakt, jeta e krishterë nuk është një ikje larg, gjithmonë në kërkim të risisë, por një hyrje thellë, një zbritje në thellësinë e zemrës për të zbuluar se aty është Shenjti i shenjtërve i tempullit të Hyjit që është trupi ynë” thoshte murgu italian Enzo Bianchi.

Përvoja e mungesës së Hyjit në momente të vështira të jetës. Përvoja e dyshimit në dashurinë e Hyjit dhe në veprat tona të mira. Përvoja se gjithçka është kotësi (e kalueshme). Përvoja e frikës përballë të keqes, tundimeve dhe vdekjes. Përvoja e vetmisë në netët e errëta të jetës. Përvoja e refuzimit dhe braktisjes nga ata që mendonim dhe besonim se na donin. Përvoja e përbuzjes, e nënçmimit, e tradhtisë, e gjykimit dhe e kryqëzimit në kryq. Të gjitha këto, janë përvoja errësire (krize) dhe rënie. Mirëpo, nëse personi i pranon dhe i jeton sipas mënyrës së Krishtit, domosdoshmërisht do të shndërrohen në përvoja lavdie (shndërrimi) dhe ringjalljeje (ngadhënjimi). Jeta e Jezusit, është dëshmi se njeriu është i krijuar për të ngadhënjyer mbi çdo të keqe, edhe mbi vdekjen. Por, kjo varet nga besimi dhe qëndrueshmëria e tij.

Nganjëherë nga dëshira e tepruar për ta ruajtur jetën tonë, e humbin atë duke jetuar keq dhe të pakënaqur në vazhdimësi, pikërisht për këtë arsye Jezusi na qorton duke na thënë: “Kush do të shpëtojë jetën e vet, do ta humbë, ndërsa kush do të humbë jetën e vet për shkakun tim, do ta shpëtojë” (Lk 9, 24).

Don Antoni

JAVA E MADHE DHE E DIELA E PASHKËVE NË MISIONIN TONË

(Foto: Besnik Qerimi)

Ditët e shenjta të Javës së Madhe dhe e Diela e Pashkëve u kremtuan me devocion dhe përsjirtëri të madhe në Misionin tonë në Luzern.

Mesha e shenjtë e Darkës së mbarmë e Zotit tonë Jezu Krishtit është kremtuar në kishën e famullisë St. Michael në Luzern. Gjatë kremtimit të Meshës shenjte, don Anton Uka, misio-

nar, bëri edhe larjen e këmbëve 12-të të rinjve, që në këtë mënyrë përkujtuam sjelljen e Jezu Krishtit që bëri me apostujt e vet në darkën e fundit.

Të Premten e madhe, së bashku me Misionet e tjera shqiptare, të pranishme në Zvicër, kemi lutur Udhën e Kryqes në shenjtëroren e Einsiedeln në prani të mijëra besimtarëve.

(Foto: Besnik Qerimi)

(Foto: Kastriot Frokaj)

Ndërsa ritet e të Premtes së madhe i kemi filluar në orën 18:00, në Luzern, kurse adhurimi personal ka qenë gjatë gjithë kohës deri në orën 24:00. Familje të shumta janë radhitur për të lutur tek varri i Jezu Krishtit duke lutur në heshtje dhe në adhurim.

Meshën e vigjiljes së Pashkëve e kemi filluar në orën 18:00 në Inwil të Zug-ut, ndërsa në orën 22:00 në Luzern. Ditën e Pashkëve gjithashtu janë kremtuar dy Meshë të shenjta: në Goldau dhe në Sursee. Gjatë gjithë kohës së treditëshit të Pashkëve dhe deri tek kremtimi i Meshës së fundit të Pashkëve, prania e besimtarëve ishte shumë e madhe, duke pasur parasysh dy tre vitet e kaluara që kemi pasur pengesa për shkak të masave kundër pandemisë Covid-19. Këtë vit falënderojmë Zotin që shkoi gjithçka mirë dhe pa asnjë pengesë.

Pashkët janë festa më e madhe dhe më me rëndësi në Kishën katolike. Ngjallja e Krishtit është fitorja më e madhe mbi mëkatit dhe vdekjen. Ngjallja e Krishtit kremtohet pas 40-të ditë pendese, lutjeje dhe vepra bamirësie ndaj nevojtarëve. Pashkët janë plotësimi i fesë sonë

(Foto: Kastriot Frokaj)

si të krishterë, Shën Pali thotë: “Po në qoftë se Krishtit nuk është ngjallur, e kotë është feja juaj, ende jeni në mëkatet tuaja” (1 Kor 15,17). Përmes vdekjes së vet Krishti ka shpëtuar njerëzimin prej robërisë së mëkatit, ka shpëtuar secilin prej nesh. Për këtë falënderojmë Zotin për të gjitha të mirat që na jep, për huret dhe bekimet e tij në jetën tonë.

Përgatiti: Redaksia

(Foto: Kastriot Frokaj)

(Foto: Valentina Prenrecaj)

Ditën e Nënave e kemi festuar më 15.05.2022 në Misionin tonë në Luzern. Pas dy viteve pushim për shkak të pandemisë Covid-19, këtë vit patëm kënaqësi të festojmë së bashku këtë ditë të Nënave.

(Foto: Vjollca Bisaku)

Stafi i forumit të ngushtë të grave së bashku me don Anton Uka, misionar dhe motrat Bijat e Dashurisë Hyjnore, organizuan festën e Ditës së Nënave. Në këtë festë morën pjesë rreth 160 Nëna të moshave të ndryshme. Fillimi i ardhjes së tyre në Qendrën tonë në Luzern filloi në orën 15:00 dhe pas ardhjes dhe bashkimit të të gjitha grave, filloi programi dhe festa e planifikuar. Pritjen dhe sistemimin e grave në vendet e caktuara e ka bërë Stafi i Forumit të Grave që më zell dhe përkushtim ka përgatitur këtë festë dhe me përzemërsi edhe i kanë pritur.

Fjalën hyrëse e bëri don Antoni, misionari ynë, i cili i përshëndeti të gjitha nënat e pranishme dhe përmes fjalimit të tij të shkurtër, vlerësoi shumë rolin e nënës duke thënë se nëna është themeli i një familje, shoqërie dhe e një kisha të shëndoshë. Fjalimin e shkurtër e përfundoi me fjalët e poetit italian Françesko Pastoniki: “Nëna gjithçka kupton dhe gjithçka fal, gjithçka vuan e gjithçka jep. Ajo nuk merr asnjë lule për kurorën e saj. Plagën e saj më të thellë nuk mund ta bësh të rrjedhë gjak, menjëherë kthehet në ngjyrën e vet, blu. Nëna është si një krua, rrjedh vetëm për ta shuar etjen tënde, qesh kur arrin, dhe qan kur largohesh.”

Don Antoni i falënderoi të gjitha gratë e pranishme dhe forumin e grave në 10-të vjetorin e stafit të forumit, për punën e palodhshme e të

gjitha festave që bëhen ne Mision gjatë vitit.

Më pas vazhdoi me fjalën e radhës Vjollca Bisaku, përfaqësuese e grave dhe anëtare e stafit të ngushtë ku i përshëndeti gratë në sallë, i falënderoi për ndihmën, veçanërisht Tush Lazrin për muzikën e bukur, për darkën e shijshme të përgatitur nga Shtjefen Spaqi e Kristian Memaj dhe disa gra për ëmbëlsira të përgatitura nga ato vetë dhe të sjella për këtë rast.

Kështu të bashkuara dhe të lumtura, në një atmosferë të këndshme, me biseda të shkëmbyera me njëra-tjetrën, me darkën e mirë, ëmbëlsira dhe pije vazhduam deri vonë në mbrëmje. Me valle e këngë të muzikës së mirëfilltë shqiptare, me lojëra të bukura të përgatitura nga Valentina Prenrecaj e zbukuruan këtë mbrëmje deri në orën 21:00. E në fund shumë gra qëndruan deri sa e rregulluam edhe sallën dhe gjërat i vumë në vendin e vet.

Për të gjitha të mirat që na mundëson pandërprerë Misioni ynë, në mënyra të ndryshme falënde-

(Foto: Vjollca Bisaku)

rojmë Zotin nga zemra, po ashtu don Antonin dhe dy motrat. Gjithashtu falënderojmë të gjitha nënat që kontribuuan në mënyra të ndryshme për këtë festë dhe Zoti i shpërbleftë me të gjitha huret e bekimet e tija.

Shkruan: Vjollca Bisaku, Hochdorf

(Foto: Valentina Prenrecaj)

(Foto: Don Anton Uka)

(Foto: Valentina Prenrecaj)

Foto: nga arkivi)

FESTA E ZOJËS SË KËSHILLIT TË MIRË

Pajtoria e Misionit tonë në Luzern është Zoja e Këshillit të Mirë e cila kremtohet me 26 prill. Pasi që kjo ditë i takoi të ishte në një rën nga të martat kushtuar shna Ndout, kjo festë u kremtua në mënyrë më solemne edhe për shkak të numrit të madh të besimtarëve. Gjatë të Martave të shën Ndout rregullisht në Misionin tonë kemi kremtuar dy Meshë të shenjta: në orën 9:00 në Luzern dhe në orën 19:00 në Emmenbrücke.

Nga Maria – Nëna e Hyjit por edhe nëna jonë, është krejt e drejtë të kërkojmë këshilla, sepse

(Foto: Besnik Qerimi)

këshillë më të mirë sesa të asaj është e vështirë të gjejmë. Ajo na këshillon dhe na drejton te Biri i saj Jezu Krishti. Maria me rolin e saj amnor e lehtëson takimin personal me Krishtin, ajo është ndërmjetësja më e fuqishme tek Jezusi dhe përveç kësaj ajo këtë e bën me një dashuri të madhe, sepse dëshira e saj është që të gjithë t'i afrojnë dhe t'i bashkojnë me Birin e vet Jezu Krishtin.

Kisha katolike nderon Marinë me dashuri dhe devocion të madh, të cilës i ka dedikuar edhe tituj apo emërtime të shumta të cilët shprehin afërsinë, ndërmjetësinë dhe dashurinë e saj për njerëzimin. Këta tituj janë edhe shprehje falënderimi ndaj Hyjit që është përvujtëruar për të ndarë hyjninë e Tij me njerëzinë tonë, duke u mishëruar në kraharorin e virgjërës Mari.

Lusim Zojën e Këshillit të Mirë, pajtoren e Misionit tonë, për të gjithë besimtarët tanë, që ajo të jetë gjithmonë afër çdo familjeje duke na këshilluar dhe ndihmuar që të kryejmë gjithçka na mëson Biri saj Jezu Krishti.

Shkruan: Redaksia

(Foto: nga arkivi)

Muaji Maj që është muaji i Zojës, koha e ngrohtë, rrezet e diellit pranveror dhe bukuria që ka kjo stinë, na ftojnë të gjithëve të kalojmë sa më shumë momente në natyrë duke shijuar këto mrekulli të stinës që vetëm Zoti mund të dhurojë.

Misioni ynë në Luzern, tradicionalisht, në muajin maj, prej shtatë vitesh, shtegton nga mëngjesi e deri në mbrëmje për në shenjtëroren e Einsiedeln. Ky shtegtim i kushtohet Virgjërës Mari në shenjtoren e Zojës së Madhe në Einsiedeln, në kërkim të përshtetërisë dhe qetësisë shpirtërore që e karakterizon këtë vend.

E bukura e këtij udhëtimiti një ditë buron nga vetë Zoti dhe çdo gjë që është e bukur nuk është gjë tjetër veçse manifestim i dashurisë së Tij.

(Foto: Foto nga arkivi)

Do të ishte bukur që secili ta bënte së paku një shtegtim, shtegtim të zemrës, në zemrën e Zojës së Bekuar. Nëse një apo më shumë shtegtarë takohen, udhëtojnë dhe bisedojnë, nëse zemrat e tyre janë të mbushura me të njëjtat qëllime apo mendime dhe dëshira, të gjitha veprimet që do t'i bëjmë, në çdo moment të jetës sonë, do të jenë gjeeste që shprehin dashuri dhe shenjtëri. Motivimi vjen nga përvoja! Nëse pas një shtegtimit apo aktiviteti ndjehemi mirë dhe jemi të gëzuar, atëherë sigurisht se jemi të nxitur ta përsërisim atë.

Të gjithë shtegtarët e pranishëm, kishim një përvojë shtegtare aktive dhe donim ta kalonim kohën së bashku. Pika kulmore e udhëtimit tona ishte lutja e rruzares, dhe me të arritur në vendin e caktuar, lutjet dhe qëllimet tona ia drejtua Zojës së Bekuar, për t'i zbutur zemrat tona si dhe për paqe në mbarë botën, dhe në fund kremtuam Meshën e shenjtë të cilën e ka udhëhequr Misionari ynë don Antoni.

Darkën e shijua dhe ishte shumë e shijshme, falë Misionit tonë, ndërsa biseda humorit dhe kënga e shtegtarëve se bashku me familjet e tyre nuk na munguan për as një çast.

Shkruan:
Valentina Prenrecaj, Root

(Foto: wickimedia)

RRËSHAJËT NË MISIONIN TONË

Festa e Rrëshajëve është e kremtja kur përkujtojmë ardhjen e Shpirtit Shenjt mbi Apostujt në Jeruzalem, 50 ditë pas ngjalljes së Krishtit. Me ardhjen e Shpirtit Shenjt në mënyrë solemne lind dhe fillon të veprojë Kisha e shenjtë. Në atë ditë sipas Veprave të Apostujve, apostujt të mbushur me Shpirtin Shenjt filluan të flasin gjuhë të ndryshme, ashtu që kanë mundur t'i kuptojnë njerëzit e të gjithë popujve dhe gjuhëve. Apostujt atë ditë morën Shpirtit Shenjt dhe dhuratat e Tija. Edhe ne kur pagëzohemi dhe krezmohemi marrim Shpirtit Shenjt dhe shtatë dhuratat e Tija, që të na ndihmojnë të jetojmë jetën e krishterë me Krishtin dhe për Krishtin. Në Misionin tonë, ditën e Rrëshajëve, janë kremtuar tri Meshë të shen-

jta: në Inwil, në Sursee dhe në Giornico. Pas kremtimit të Meshës shenjte në Giornico, besimtarët e kësaj zone, për të gjithë të pranishmit, kishin përgatitur një darkë bujare me mish të pjekur në zgarë e gjëra të tjera ushqimore.

Po ashtu edhe të hënën e Rrëshajëve, pra me 6 qershor, në qendrën e Misionit tonë në Luzern është kremtuar Mesha e shenjtë dhe pas saj ishte organizuar grill dhe drekë me pjesëtarët e koreve dhe lexuesve të Misionit tonë, por jo vetëm, sepse në këtë festë ishin të ftuar të gjithë ata që morën pjesë në Meshë. Punën e grillit e organizuan vetë anëtarët e koreve. Gjithashtu përveç ushqimeve që ka ofruar Misioni ynë, ushqime të ndryshme kanë sjellë edhe disa nga të pranishmit.

Ishte një qëndrim shumë vëllazëror dhe e bukur, ku nuk kanë munguar bisedat e ndërsjellëta mes të gjithë të pranishmëve, kënga, humori dhe të qeshurat.

Falënderojmë Zotin për të gjitha të mirat që na jep, falënderojmë të gjithë ata që kontribuuan dhe ndihmuan në mënyra të ndryshme në këto dy bashkime vëllazërore.

(Foto: Nue Tuqi)

Shkruan: Redaksia

VIZITA BARITORE E IPESHKVIT NË LUZERN

(Foto: kathluzern.ch)

Stafi pastoral përgjegjës i Luzernit së bashku me të gjitha Misionet e angazhuara në kantonin e Luzernit u bashkuan me ipeshkvin e Baselit mons Felix Gmür, i cili ishte për vizitë baritore në Luzern. Takimi ka filluar në orën 14:00 në kishën St. Josef në Luzern. Tema e paraparë ishte “Puna vullnetare në Kishë dhe në gjitha strukturat e saja”. Në këtë takim u vlerësua puna vullnetare, u konsiderua si shumë e nevojshme dhe e domosdoshme, por njëkohësisht u diskutua edhe për kërkimin e mënyrave të përfshirjes së njerëzve në angazhimin apo punën vullnetare.

Sa i përket Misionit tonë, theksuam se puna vullnetare është e konsiderueshme, si në ndihma pune, po ashtu edhe në ndihma materiale. Çdo aktivitet i yni, sidomos kur aktivitetet bëhen për bamirësi, përgjigja është e kënaqshme.

Pas përfundimit të pjesës së parë të takimit dhe pyetjeve të bëra Ipeshkvit, kemi vazhduar në këmbë deri tek kapela e shën Pjetrit – Peterskapelle, aty u paraqit një video projektor me disa gjëra për te treguar se si kalohet koha e lirë dhe më pas ishte një apëro për të gjithë të

pranishmit. Pas kësaj përsëri kemi vazhduar në këmbë deri te kisha e Shën Karlit, ku në sallën e famullisë të gjithë përfaqësuesit e Misioneve secili për 5 minuta kanë paraqitur historikun e shkurtër dhe aktivitetet që bëjnë në Misionet e ndryshme të pranishme në Luzern.

Më pas kemi shkuar në kishën e famullisë së shën Karlit për të marrë pjesë në Meshën shenjte të udhëhequr nga ipeshkvi mons Felix Gmür në bashkë kremtim me meshtarët e Misioneve. Këndimin liturgjik e kanë bërë pjesëtarët e koreve të Misioneve në gjuhën e tyre amtare, mes tyre edhe Misioni ynë. Dhe në fund ishte një koktej për të gjithë të pranishmit në kishë, që ishte edhe një numër mjaft i madh.

Ishte një pasdite shumë e bukur në shoqërinë e të gjitha stafëve të Misioneve me stafin pastoral të Luzernit dhe me ipeshkvin mons Felix Gmür, njohja me njëri tjetrin, shkëmbimi i mendimeve, njohja me aktivitetet e shumta etj.

Falënderojmë Zotin që na ka dhënë mundësinë për të shijuar gjithë këtë pasdite me njëri-tjetrin.

Shkruan: Redaksia

(Foto: Don Anton Uka)

Misioni ynë në Luzern nga datat 25 maj deri me 28 bëri shtegtimin tashmë tradicional në shenjtëroren e Lurdit në Francë. Nisja ishte në mbrëmje të datës 25 maji prej Qendrës sonë St. Michael në Luzern në orën 20:00. Më shumë se 200 besimtarë të Misionit tonë, me tre

autobuza, vazhduam rrugëtimin dhe arritëm atje më 26 maj rreth orës 11:00. Pas sistemimit në hotel ishte dreka e përbashkët, pushimi, kurse Mesha e përbashkët: Luzerni, Thurgau dhe Aarau së bashku me besimtarët nga Gjermania dhe Brukseli ishte në Chapelle Notre Dame, ku ishte edhe mundësia për

(Fotos: M. Mrika Sabedini)

rrëfim. Kurse në mbrëmje kemi lutur rruzaren së bashku me të gjithë shtegtarët të ardhur nga të gjitha anët e botës.

Të premtën, më 27 maj, paradite kemi vizituar vendet ku ka lindur dhe jetuar Shën Bernardeta dhe më pas kemi kremtuar Meshën e shenjtë. Udhën e kryqit e kemi lutur pas dreke dhe më pas kishim kohë të lirë, kurse në mbrëmje përsëri kemi lutur rruzaren të gjithë së bashku në procesion. Të shtunën ishte dita e fundit dhe Meshën shenjte e kemi pasur tek shpella e Zojës së Lurdit, në orën 6:00 të mëngjesit, kemi ndezur qiriun e madh për të gjitha jetët tona, kemi vituar disa vende të bukura, kemi drekuar së bashku dhe më pas jemi përgatitur për kthim në Luzern. Udhëtimi së bashku, njohja me njëri-tjetrin, lutja, meditimi, kremtimi i Meshëve të shenjta, ngrënia e mëngjesëve, drekave dhe dar-

kave të përbashkëta, kënga, humori, të gjitha këto e bënë përvojën tonë të veçantë, pra të dashur, miqësore dhe shumë vëllazërore.

E falënderoj Misionin tonë në Luzern që na mundësoi që të gjithë së bashku si vëllezër dhe motra të shtegtojmë në Lurd. Për mua ishte vërtetë një mrekulli që nuk mund të përshkruhet me fjalë, besimi i madh në Nënë e Hyjit, Zojën Lurdit, ka bërë që të ndjej afërsinë e saj në jetën dhe shpirtin tim.

Falënderojmë Zotin për këto përvoja shumë të bukura që lënë shenjë pozitive në zemrat dhe në mendjen tonë.

Zoja e Lurdit, lutu për ne dhe familjet tona!

Shkruan:

Vilma Nokaj, Buttisholz

(Foto: Fotograf Viron)

INTERVISTË ME DON ALEKSANDËR KOLA

ISH MISIONAR NË LUZERN

Don Aleksandër, së pari dua t'ju falënderoj për bashkëpunimin tuaj për dhënien e kësaj interviste për revistën "Misioni Ynë" të Luzern-it.

Ju falënderohem përzemërsisht për respektin e dëshmuar.

A mund të na tregoni, në pika të shkurtra për fëmijërinë

dhe jetën tuaj?

Jam i lindur pak kohë pas përfundimit të luftës së II-të botërore në fshatin Stubëll, komuna e Vitisë, prej një familjeje me shtëpi ndërmjet kishës, shkollës dhe varrezave. Duhet ta pranoj me falënderim ndaj stërgjyshit tim, që jam ai i cili jam dhe vazhdoj rrugën - besoj, si fryt i lutjeve të tija. Ai, i martuar me një vajzë pa e ditur se e ka një sëmundje shumë të rëndë, e ka pranua atë kryq si vullnesë të Zotit dhe nuk ka mundur kush me e bindë që ta ndanë. Prej tyre jemi ne pasardhësit e tyre që e kemi vazhduar lidhjen me Zotin e Kishën e Tij. Jemi të bindur se lidhja e tij me Zotin e Kishën e Tij është themel i shumë të mirave që i gëzon numri i madh i pasardhësve të tij, dhe unë, me dy motrat e mia m. Françeska dhe m. Violeta, të cilat shumë vite punuan në Misionin e Luzernit.

Si ka lindur thirrja apo dëshira juaj për ta ndjekur rrugën e meshtarisë dhe cilat kanë qenë sfidat drejtë këtij qëllimi?

Si fëmijë i asaj kohe nuk kam pasur ndonjë plan të orientimit jetësor dhe prindërit e bënë të veten. Erdhi momenti kur bëhej përgatitja për fejesë. Vullnesa e Zotit ishte që meshtari don Dedë Ramaj, famullitar, na bashkoi në fëmijët për rrëfim. Posa e fillova rrëfimin prifti i bashkoi duart e veta me duart e mia të vogla, dhe me një buzëqeshje ma shtroi pyetjen: Çfarë drejtimi shkollor do të marrësh?

Unë u bllokova. Nuk dija si ti përgjigjem kur se kisha menduar as vet.

Besoj, Jezu Krishti ndikoi në atë prift që "të më zen në rrjetin e vet".

Pas një heshtjeje, prifti më ndihmoi t'i përgjigjem, kur më tha: "A mos do me u bë prift?"

Urmeta! Mu ktheje frymëmarrja. Pa u kujtua shumë i thash: "Po!"

Por posa u ktheva në shtëpi e pash "msitin" dhe gjyshin duke u përgatitur për tu nisur që ta përfundojnë fejesën. Unë, i gëzuar çka i kisha thënë famullitarit, mora guxim t'i luti ata që ta fejojnë vëllain tim më të vogël, sepse unë i premtova famullitarit se dua të shkoj me u bë prift.

Gëzimi që mbretëronte në prag të fejesës, u shumëfishua kur dëgjua se do ta marr atë rrugë. Në vend të shuplakave, mora përqaftimet e urimet.

Deri sot më përcjell kjo bindje se thirrja ime ka qenë vetëm plan i Zotit e jo i imi.

Një muaj pas përfundimit të shkollës 8-të vjeçare, u dridh toka në Shkup me rrëime të tmerrshme kur u rrëzua katedralja dhe rezidenca e ipeshkvit. Posa ka dëgjuar ipeshkvi i ipeshkvisë së Subotices mons. Matisha Zvekanoviq, ia drejtoi një ofertë simbolike ipeshkvit tonë të Shkupit mons dr. Smiljan Fr. Çekada, se i pranon dy studenta për 4 vjet në gjimnaz për shkollim gratis në seminarin "Paulinum" posa të hapur në Suboticë. Qenka vendosur për mua dhe don Gjergj Gjergji - n. Në atë seminar e kemi përjetue më të madhin respekt dhe u dëshmuam korrekt edhe ne me mësimet e sjellje, që mos t'ju shkon kot ajo ndihmë e tyre.

Pas 18 muaj të shërbimit ushtarak, ipeshkvi na dërgoi në universitetin papnor "Urbaniana" në Romë, ku ishin studentë nga shumë kontinente e shtete të botës. Herë pas here ishim të privilegjuar edhe si ministranta të Papës Pali VI.

Në mungesë të meshtarëve në Kosovë, ipeshkvi Nikë Prela më shuguroi meshtarë në vitin 1973.

Si ka qenë jeta juaj meshtarake?

Menjëherë pas shugurimit, ipeshkvi më dërgoi në detyrë në Novo Sellë të Gjakovës te i njëjti meshtarë që mi kishte kapur duart dhe zemrën në rrëfyetore të vendlindjes. Dallimi ishte tepër i madh, nga Roma në një famulli me 12 fshatra të asaj kohe, me një kishë në gjendje të mjerueshme e ambient ba-

nimi pa gjërat elementare. Afër dy vite bashkëpunim me Don Dedë Ramaj, mësova shumë prej tij, këshillat e të cilët më ndihmuan edhe sot.

Kur ai kaloi në amshim mbeta vetëm dhe fusha e veprimtimit ishte e madhe. Përveç jetës pastorale ishte nevoja e restaurimeve si edhe bashkëpunimi i projektimit dhe i bashkimit të mjeteve për kishën e bukur të sotme të Shën Rrokut. Momenti më i paharueshëm ishte mesha e Pashkëve 1990 ku morën pjesë tre hoxhallarë dhe një shumicë e pjesëtarëve të fesë islame, kur u bë edhe pajtimi i gjaqeve.

Pas 17 vjet shërbimi, u emërova vice rektor në Seminarin e dioqezës tonë në Shkup; pas vetëm një viti shërbim aty, ipeshkvi dr Joakim Herbut, më pyeti a mund të shkoj për shërbim për komunitetin shqiptar në Zvicër.

Meritat për fillimin e Misionit në Zvicër i kanë vet besimtarët të cilët e thirrnin p Hil Kabashin që prej Gjermanie ndonjëherë t'ju thotë meshë në gjuhën shqipe. Ai i ka dëgjuar lutjet e tyre dhe një kohë të gjatë është angazhuar me shkresa të cilat iu ka drejtua ipeshkvijve tanë, por edhe Kardinalit në Zagreb dhe Nuncit Apostolik në Beograd, që edhe në Zvicër të dërgohet një meshtar me theks edhe të emrit tim. Unë nuk isha i sigurt në aftësitë e mia për një detyrë të tillë, dhe isha vërë në dispozitim të zëvendësimit të ndonjë meshtari nëse dërgohet atje. Por si p. Hili ashtu edhe ipeshkvi Ordinar menduan se pikërisht unë do isha i përshtatshëm për atë detyrë.

Ju, për shumë vite, kini shërbyer si misionar i pare për komunitetin shqiptar në Luzern. Çka mund të na thoni për këtë përvojë?

Si çdo fillim, vështirësitë ishin të shumta. Duke iu falënderuar Monsinjor Nikë Prelës dhe don Lucian Augustinit, u pranova në bashkësinë e Dominikaneve në Luzern, ku p. Wilibald u tregua shumë mikpritës e pasi nuk kisha të hyra materiale rreth dy vjet më mbajtën pa kompensime të mëdha. Në mungesë të statistikës se grupimit të besimtarëve shqiptar nëpër kantone, ishte problem ku të vendoset qendra. Angazhimi im, me ndihmën e vullnetarëve, ishte i domosdoshëm dhe urgjent për regjistrimin e anëtarëve dhe adresave të familjeve. Pasi u konstatua se numri më i madh ishte në kan-

tonin e Luzernit me ndihmën e drejtorit të SKAF dr Urs Köppel, u vendos që ta kemi qendrën në Luzern. Në pa mundësi financiare nuk kisha zyre e as mjete të nevojshme për kryerjen e veprimtarive pastorale e administrative. Duke iu falënderuar Misionit të Italianeve u krijua një mundësi ta kemi zyrën në qendrën e tyre në Kriens e më vonë qendrën shqiptare në Littau. Aty vepronim së bashku me "Shoqatën Humanitare Nena Tereza."

Këtë vit, Misioni ynë në Luzern kremton 30-të vjetorin e themelimit. Si e vlerësoni ekzistencën dhe punën e Misioneve tona neper botë?

Ekzistenca e Misioneve Katolike është më se e qëlluar për t'ju dhënë mundësi të gjitha gjeneratave për të përfutur prej atyre të mirave që i ofrojnë Misionet me personelin që kanë. Me veprimin e Misioneve Zoti bëhet më i kuptueshëm dhe më i afërt për besimtarët e nëse janë të vetëdijshëm se jetojnë e punojnë dhe i gëzojnë të gjitha të mirat që nuk i kanë gëzuar në atdhe, duhet që pjesëmarrja e tyre të jetë edhe në bashkësitë fetare të vendeve ku jetojnë që ti njohin njerëzit e atyre vendeve se të huajt janë njerëz të ndershëm, e fetar, prej të cilëve nuk duhet të frikësohen. Me pjesëmarrjen e dy anshme ruhet gjuha dhe traditat nacionale e inkuadrohen në të njëjtën kohë në shoqërinë ku jetojnë.

Cila është porosia juaj për lexuesit e revistës "Misioni Ynë"?

Mundohuni të jetoni për çdo ditë sipas porosisë së Ungjillit! "Mos i zbrazni kishat!", është porosia e re e Papa Françeskut. Kjo porosi është shumë e gjerë dhe largpamëse.

Don Aleksander, ju falënderoj për zemërsisht për kohën që na kushtuat. Ishte vërtetë nderë dhe kënaqësi për mua. Ju uroj shëndet dhe jetë të gjatë!

Ju falënderohem edhe unë për respektin që tregoni dhe për përkrahjen që ma keni dhënë në periudhën 1991-1999.

Zoti i bekoftë misionarët dhe gjithë stafin e bashkëpunëtorët e Misionit!

Intervistoi: Mirlinda Dushi Berisha, Ettiswil

Te shtunën, më 7 maj 2022, një grup i anëtarëve të korit të Misionit tonë udhëtuan për në qytetin e bukur dhe të lashtë të Milanos. Kjo shëtitje ishte edhe më e veçantë edhe për faktin se pas dy viteve, meqenëse ishim të penguar nga pandemia, ju rikthyem kësaj përvoje të bukur dhe shumë miqësore. Kjo vërehej edhe nga gëzimi dhe hareja e të pranishmëve që me barsoleta e këngë të bukura qytetare u shoqërua udhëtimi.

Si gjithmonë në takimet dhe udhëtimet tona është gjithmonë e pranishme edhe lutja si shenjë e dukshme falënderimi për të gjitha të mirat që Zoti bën në jetën, në familjet dhe në Kishat tona.

Pas ndalesës në Bellinzona, ku u takuam edhe me mikun tonë David Prenkaj, në mesditë arritëm në Milano të pritur me ngrohtësi dhe dashuri nga Kened Toplanaj dhe gruaja e tij Daniela të cilët kishin mëndur dhe organizuar si është më së miri për qëndrimin tonë dy ditë në këtë pjesë të Italisë.

Pas akomodimit në hotel dhe drekës së përbashkët, vizituam katedralen madhështore të Milanos, ku miku i don Antonit, Monsinjur Egidio Giuliani, na priti përzemërsisht dhe na njoftoi me historinë dhe rëndësinë shpirtërore dhe kulturore të këtij tempulli të jashtëzakonshëm. Pastaj vizituam qendrën historike të Milanos, vendin ku ka qenë pagëzuar shën Augustini dhe galerinë e famshme të Milanos. Në mbrëmje, në atmosferë

shumë vëllazërore, hëngrëm një darkë të shkëlqyeshme, si për nga shija e ushqimeve, po ashtu edhe për nga muhabeti, humori, kënga dhe vallja.

Të nesërmen vazhduam me programin e paraparë deri në mbrëmjen e së dielës dhe pastaj u kthyem për në qytetin e bukur të Luzernit.

Për gjithçka falënderojmë Zotin, organizatorët dhe sidomos Kened Toplanaj me familje i cili kishte organizuar si është më së miri që shëtitja dhe qëndrimi ynë atje të shkonte mbarë e mirë.

Shkruan: Aida Avgustini, Ebikon

(Foto: nga arkivi)

Me 30-të maj, në shenjtëroren e vogël të Zojës, në Luthern Bad, me lutjen e Rruzares dhe kremtimin e Meshës shenjte e përmbyllëm muajin e majit, duke e falënderuar Hyjin dhe duke e lutur ndërmjetësinë e Virgjërës Mari për paqe në botë, në familjet tona dhe për të gjitha nevojat e besimtarëve tanë.

Rruzarja është lutje mariane por në qendër të saj është gjithmonë Krishti, i cili duhet të jetë edhe në qendër të jetës sonë. Përmes mistereve ne sodisim dhe meditojmë jetën e Jezusit dhe veprën e tij shpëtimtare për njerëzimin. Në lutjen e rruzares ne shoqërohemi me Jezusin dhe Nënëen e tij Zojen e Bekuar.

Rruzarja është lutje shumë e dashur e besimtarëve katolik dhe është mirë ta praktikojmë këtë lutje në familjet tona, sepse besimtarët përmes kësaj lutjeje marrin hire dhe bekime të shumta.

Shkruan: Redaksia (Foto: Nue Tuqi)

Gjatë 13-të të martave kushtuara shna Ndout, në Misioni tonë, janë kremtuar dy Meshë të shenjta, në mëngjes në orën 9:00 në kishën e famullisë St. Michael në Luzern dhe në mbrëmje në orën 19:30 në Emmenbrücke. Prania e besimtarëve ishte e madhe, kjo dëshmon se populli ynë ka një nderim dhe dashuri të veçantë ndaj këtij shenjti të nderuar të Kishës katolike. Gjithashtu edhe në ditën e festës së Shën Antonit, që është kremtuar në Luzern, prania e besimtarëve ishte mjaft e mirë. Edhe pse ishte ditë pune, familje të shumta së bashku me fëmijët e tyre erdhën në Meshën shenjte. Në çdo Meshë ishte edhe bekimi i veçantë për fëmijë dhe lutja kushtuar shën Ndut.

Ditën e festës, pra me 13 qershor, për të gjithë të pranishmit janë përgatitur ushqime të ndryshme tradicionale nga Forumi i Grave të Misionit tonë dhe nga familjet e shumta.

Shën Atntoni i Padovës lindi në Lisabon të Portugalisë më 13 qershor të vitit 1195, kurse vdiq sa i mbushi 36 vite. Është shuguruar meshtar në vitin 1220. Dëshira e tij ishte të shkojë misionar në Marok, por nuk kishte mundësi sepse ishte i sëmurë dhe kishte edhe pengesa në udhëtim, por Zoti i përgatiti një rrugë tjetër të cilën e deshi Ai vet dhe Shën Antoni e pranoi vullnetin e Zotit duke mos dyshuar aspak dhe në fund përfundoi në Padova të Italisë, në kuvendin françeskan, kështu që edhe e quajmë Shën Antoni i Padovës.

Shën Antoni ishte predikatar i mrekullueshëm, dinte të transmetojë fjalën e Hyjit tek njerëzit si rrallë kush, duke shkuar prej një vendi në një vend tjetër. Ai ishte ndërmjetësues i fuqishëm tek Hyji, kështu që edhe gjatë jetës së tij kishte një marrëdhënie shumë të mirë me Hyjin, dhe me ndihmën e Tij arrinte të bënte shumë mrekulli. Edhe pas vdekjes së tij, njerëzit besimtarë dhe jo vetëm vazhduan nderimin ndaj këtij njeriu të madh, kështu ndjenin se pranonin hire të veçanta me ndërmjetësimin e tij.

Lusim Shën Antonin për gjitha nevojat e besimtarëve të Misionit tonë dhe për të gjithë ata që janë në nevoja të ndryshme shpirtërore dhe trupore. Gjithashtu falënderojmë Zotin për gjithçka të mirë që Ai bën edhe përmes këtij shenjti të madh.

Shkruan: Redaksia

(Foto: Kastriot Frrokaj)

(Foto: pixabay)

FESTA E KORPIT DHE GJAKUT TË KRISHTIT

Me 16 qershor kemi kremtuar, solemnisht, festën e Korpit dhe Gjakut të Krishtit. Misioni ynë i Luzernit mori pjesë në kremtimet e kësaj feste së bashku me besimtarët e famullisë së Shën Palit dhe Shën Pjetrit në Willisau. Mesha shenjte është kremtur nga don Kulandai Fernando në bashkëkremtim me don Anton Uka. Pas Meshës shenjte ishte procesioni nëpër qytetin e Willisaut me të Shenjtërueshmin Sakrament, i përcjellë nga fëmijët e Kungimit të parë, me përcjellës të veshur me rroba kombëtare, banda e qytetit dhe besimtarë zviceran dhe shqiptarë. Ishte një organizim shumë i mirë dhe një solemnitete që kënaqi të gjithë të pranishmit. Pas përfundimit të këtij procesioni me të arritur tek kisha e famullisë dhe pas një koktej, vazhdoi ecja me kuaj, duke marshuar nëpër qytet.

Në festën e Korpit dhe Gjakut të Krishtit dëshirojmë të ripërtërijmë fenë tonë në personin e Jezu Krishti, Zot dhe Njeri, i cili në një moment historik si i njëlinduri Bir i Hyjit është bërë njeri. Në këtë ditë kujtojmë se Zoti mori

trupin e njeriut që të bëhet njeri. Zoti në Jezu Krishtin për të gjithë ne është bërë i prekshëm, i afërt. Praninë e përhershme të tijën mes njerëzve, Jezusi e ka lënë përmes bukës dhe verës, që në Meshën e shenjte shugurohen dhe shndërrohen në Trupin dhe Gjakun e Tij.

Themelimi i kësaj feste e ka zanafillën në vizionet e Shën Julianës, e lindur në Retinnes, në Belgjikë, në vitin 1193. Kjo shenjtëreshë që prej rinisë së saj kishte vizione dhe në njërin prej tyre ka dëgjuar zërin dhe iu është kërkuar që të themelohej kjo festë, sepse ky mister përkujtohet vetëm të Enjten e madhe, në Darkën e fundit të Jezusit që veç paralajmëron vdekjen e Krishtit. Zëri që dëgjon i thotë se dëshiron të themelojë edhe një ditë të veçantë kur këtë sakrament ta kremtojnë të gjithë të krishterët. Zëri i thotë se me këtë festë do të forcohet feja në të Shenjtërueshmin Sakrament, si dhurim i sigurtë i vetë Jezusit dhe do të sjellë shpërblim edhe tek ata që nuk e nderojnë.

Shkruan: m. Vida Ademi

(Foto: Pixabay)

PUSHIMET DHE STRESI DISA MËNYRA PËR TË PUSHUAR MË MIRË

Askush nuk e pëlqen ndjenjën e kthimit nga pushimet duke u ndjerë se ka nevojë për një palë pushime të tjera. Prandaj, edhe pse i quajmë pushime, është duke u bërë gjithnjë e më e vështirë të largohemi vërtetë mendërisht nga mjediset tona dhe nga puna jonë, në mënyrë që të marrim pushimin mendor e fizik që na nevojitet.

Rëndësia e pushimeve apo arsyeja e pushimeve qëndron në gjetjen e një qetësie fizike dhe mendore, duke bërë gjera që duam dhe na pëlqejnë, e kështu duke lënë mbrapa stresin dhe punët e përditshme. Edhe pse ky është qëllimi i pushimeve, për disa arsye nuk ndodh

gjithmonë kështu. Prandaj, në këtë artikull do të sugjeroj disa mënyra që ndihmojnë për të kaluar pushime sa më pozitive.

Pushimet dhe stresi

Studimet tregojnë se pushimet ndikojnë pozitivisht në uljen e stresit si dhe në rritjen e produktivitetit. Disa njerëz i mohojnë pushimet me arsyen se pushimet i pengojnë apo ju ndërpresin aktivitetin aktual dhe vrullin në të cilin ndodhën. Siç e përmendem, pushimet janë një periudhë relaksimi dhe çlodhjeje, por kjo nuk ndodh nëse mendja jonë ka ngelur te puna dhe

te frika se diçka do të humbasim. Pushimet ulin stresin por nuk ndodh kështu as edhe nëse krijojmë një pritshmëri të lartë, të përkryer, te vendit ku shkojmë dhe vizitojmë, kështu duke krijuar (shkuar me) skema të gatshme sesi duhet të jetë vendi, shtëpia apo hoteli ku do të sistemohemi, ushqimet që do t'i konsumojmë, apo edhe sesi duhet të sillen njerëzit që do t'i takojmë gjatë këtyre ditëve. Pushimet janë një eksperiencë e re dhe s' duhet të kemi frikë e të ankohemi nga kjo eksperiencë ndryshe nga e përditshmja jonë në të cilën jemi mësuar. Dilni nga zona e rehatisë, provoni vende të reja, ushqime të reja, takoni njerëz të rinj.

Merreni në konsideratë një shkëputje nga telefoni

Jetojmë në epokën digjitale, ku me orë të zgjatura jemi të ekspozuar para ekranit dhe informacioneve të ndryshme. Pushimet nuk duhet të jenë një vazhdimësi e kësaj shprehie të pashëndetshme, kjo periudhë le të mos jete shkuarje në shtrat e zgjim me celular në duar, një ecje në mëngjes të hershëm ose një shëtitje në mbrëmje mund të jetë një zëvendësim më i mirë. Një libër i lexuar ose dhe argëtimi përmes lojërave të përbashkëta kreative mund të jetë një zëvendësim më i mirë.

Gjeni kohë për të pushuar fizikisht dhe emocionalisht

Dimë se sot shumë njerëz janë të privuar nga gjumi apo kanë problem me gjumin, pushimet janë një periudhë ideale për të kompensuar kohën e humbur të gjumit. Flini mjaftueshëm. Një gjumë i mirë na bën që të ndjehemi më në humor edhe përgjatë pushimeve. Bëni ushtrime trupore, bëni shëtitje në ndonjë park apo përgjatë detit apo liqenit, bëni ngjitje në mal ose gjeni e bëni diçka thjeshtë për qejf, por që ju lidh me natyrën dhe kulturën e atij vendi, vizitoni një muze apo një vend që ka interes për

ty, pse jo me një grup miqsh që të frymëzojnë ty. Për sa i përket aspektit emocional, ndani emocionet tuaja, sesi po ndjeheni, por sigurisht me njerëz dhe një vend që për ju është i sigurt.

Gjeni kohë të jeni falënderues – gjeni kohë për pushim mendor dhe shpirtëror

Është krijuar një besim i ri ose edhe besëtytni se gjithçka varet nga ne dhe nga forcat tona. Si rrjedhojë e kësaj njeriu s'ka më pse të jetë falënderues, por ai duhet veçse të angazhohet, gjithmonë shumë e më shumë.

Normalisht e sidomos njeriu i ditëve të sotme beson se diçka ekziston vetëm kur e sheh me sytë e tij ose kur e percepton me njerëz nga shqisat e tjera. Mirënjohja, që e ka origjinën te një Burim që është më shumë sesa ne, ka nevojë për një lloj të ri perceptimi, që ekziston në botën shpirtërore dhe nuk është pjesë e botës së prekshme. Vetëm kur të pranosh se gjithçka që ke është dhuratë, e Zotit apo e Natyrës, ti nuk do të jesh vetëm dhe shqetësimet do të pakësohen. Pra, mirënjohja është aftësia për të kuptuar se ne jemi përfutues të përhershëm të bujarisë së Zotit apo të Natyrës.

Pushimet le të jenë një periudhë ku shohim të mirat që na janë dhuruar e sfidat si një mundësi për të krijuar perspektiva të reja. Gjithashtu, gjatë periudhës së pushimeve gjeni kohë për t'ju bashkuar një bashkësi shpirtërore, gjeni kohë për t'u lutur, e pse jo të takoni një udhëheqës shpirtëror apo meshtar, që të lidheni në aspektin shpirtëror. Po ashtu, angazhohuni në ndonjë veprim vullnetar që ka kuptim për ju dhe është kontribuues për të tjerët.

Ju uroj pushime të mbara, me shpresën se do të mbusheni me energji të reja, si dhe do të freskoheni shpirtërisht dhe fizikisht.

Shkruan:

Daniell D. Ukaj, psikolog klinik

Mesha shenjte

Mesha shenjte është themeli dhe qendra e jetës tonë të krishterë. Asnjë devocion dhe asnjë përshtirësi tjetër nuk mund ta zëvendësojë kremtimin Eukaristik.

Në Misionin tonë, përveç të dielave dhe festave, nga dita e marte, deri të premten, në orën 9:00 kemi kremtimin e Meshës shenjte. Të shtunave e kemi Meshën në ora 10:00, ku do të bëhet edhe pagëzimi i fëmijëve. Prandaj, nëse gjatë këtyre ditëve të javës ke mundësi për të marrë pjesë në Meshë, mos ja moho vetvetes këtë përvojë ta kimi me Krishtin dhe me njëritjetrin.

(Foto: Besnik Qerimi)

Pagëzimet

Kisha rritet në numër dhe shenjtëri përmes sakramentit të pagëzimit.

(Foto: Nue Laska)

Çdo të shtunë në orën 10:00, në Luzern, dhe në çdo vend ku kremtojmë Meshën shenjte sipas datave dhe orëve në kalendar, është mundësia e pagëzimit të fëmijëve tuaj. Po ashtu, të gjithë ata që duan ta përdorin sallën e Misionit tonë për festa familjare apo raste tjera, gjithmonë është e mundshme nëse ajo rezervohet më parë.

Lajmërimi është i domosdoshëm!

Përgatitja për Krezmim

Me kërkesën e Kishës vendore këtu në Zvicër, nga viti 2022, krezmimi do të ju ndahet vetëm atyre të rinjve dhe të rejave që kanë mbushur moshën 18-të vjeçare. Kështu që, të gjithë të rinjtë dhe të rejtat që kanë për tu krezmuar, kemi filluar besimin (përgatitjen) për këtë përvojë të rëndësishme të fesë.

Besimi mbahet në Luzern, çdo të shtunë duke filluar nga ora 17:30.

(Foto: nga arkiv)

Të premtet e para të muajit

Të parat premtet të muajit ndërlidhen me përshtirësinë e besimtarëve ndaj Zemrës së Krishtit.

Çdo të para Premtet të muajit, në orën 18:30, në Luzern, kemi adhurimin e Krishtit në Eukaristi dhe menjëherë pas kremtimin e Meshës shenjte.

Përkujtimi i të vdekurve

Kujtimi dhe lutja për të dashurit tanë, që tashmë kanë kaluar në Amshim, është detyrë dhe përgjegjësi e secilit prej nesh, aq më tepër në përkujtimin e ditës apo të datës të vdekjes së tyre. Prandaj, ata të cilët dëshirojnë t'i përkujtojnë të vdekurit e tyre me Meshën e shenjtë, janë të lutur të lajmërojnë së paku një javë më parë dhe, mundësisht, të jenë pjesëmarrës në kremtimin e Meshës së kremtuar për të dashurit dhe të afërmit e tyre.

(Foto: pixabay)

Qendra e dëgjimit

Duke e parë nevojën e shumë njerëzve për t'i dëgjuar, këshilluar dhe ndihmuar në kapërcimin e sfidave dhe problemeve të tyre, para 6-të muajve, kemi vendosur që në Misionin tonë të bëjmë hapjen e një Qendre të Dëgjimit.

Kjo Qendër është e hapur çdo të shtune, paradite. Nëse rastet dhe nevojat janë urgjente, rezervimi është i mundur edhe për ditët tjera të javës. Seancat apo takimet i udhëheq don Anton Uka, ato zgjasin 45 minuta.

Rezervimi është i detyrueshëm.

(Foto: Don Anton Uka)

Shtator 2022

02.09.2022 / Treditëshi i Nënë Terezës
19.00 Mesha në Luzern

03.09.2022 / Treditëshi i Nënë Terezës
18.00 Mesha në Vetroz

05.09.2022 / Festa e Nënë Terezës
19.00 Mesha dhe Apero në Luzern

10.09.2022 / Shtegtimi te Bruder Klaus në Flüeli Ranft
13.00 Mesha në Untere Ranftkapelle

Tetor 2022

07.10.2022 / Zoja Rruzare
19.00 Mesha në Luzern

07.10.2022 / Provat e përbashkëta të Koreve
19.30 në Luzern

14.10.2022 / Provat e përbashkëta të Koreve
19.30 në Luzern

15.10.2022 / Mbledhja me Këshilltarët
20.00 Luzern

21.10.2022 / Provat e përbashkëta të Koreve
19.30 në Luzern

22.10.2022 / Akademia dhe Darka më te ftuarit për Jubileun e 30-vjetorit të Misionit
15.00 në Luzern

23.10.2022 / Jubileu i 30-vjetorit të Misionit
13.30 Mesha në Festhalle Sursee

(Foto: Luan Duzhmani)

TAKIMI ME TË FEJUARIT

Në Misionin tonë janë mbajtur takimet përgatitore për të rinjtë që do të martohen gjatë këtij viti. Pjesëmarrja në këto takime ishte mjaft e madhe.

Në takimin e parë u diskutua mbi natyrën dhe përgjegjësitë e martesës së krishterë, si dhe mbi gatishmërinë e atyre që martohen për të jetuar përjetësisht së bashku, me përkushtim

dhe dhurim ndaj njëri-tjetrit.

Në takimin e dytë, temë qendrore ishte martesja e krishterë si thirrje në shenjtëri dhe sfidat me të cilat duhet përballuar.

Ndërsa, në takimin e tretë, jemi ndalur te riti i kurorëzimit me qëllim që të rinjtë të kuptojnë kuptimin dhe domethënien e fjalëve që thuhën gjatë ritit.

Takimet ishin mjaft dinamike, nuk kanë munguar pyetjet e as shkëmbimet e ideve apo të përvojave të jetës dhe fesë.

Pas takimit të fundit, për të gjithë të pranishmit, ishte përgatitur darka modeste ku patëm mundësi të qëndrojmë dhe të njihemi më mirë me njëri-tjetrin.

(Foto: nga arkiv)

(Foto: Vivat Magazin)

DASHURI NË MOSMARRËVESHJE

Mund të keni të meta, të jeni të shqetësuar dhe madje të zemëruar, por mos harroni se jeta juaj është sipërmarrja më e madhe në botë. Vetëm ju mund ta parandaloni që të dështoni. Shumë ju vlerësojnë, ju admirojnë dhe ju duan. Mos harroni se të jesh i lumtur nuk do të thotë të kesh një qiell pa stuhi, një rrugë pa aksidente, një punë pa lodhje, marrëdhënie pa zhgënjim. Të jesh i lumtur do të thotë të gjesh forcë në falje, shpresë në beteja, siguri në fazën e frikës, dashuri në mosmarrëveshje. Nuk është vetëm të shijosh buzëqeshjen, por edhe të reflektosh mbi trishtimin. Nuk është vetëm të festosh sukseset, por të mësosh nga dështimet. Nuk është vetëm të ndjehesh i lumtur me duartrokitje, por të jesh i lumtur në anonimitet. Të jesh i lumtur nuk është një fatalitet i fatit, por një arritje për ata që mund të udhëtojnë brenda vetes.

Të jesh i lumtur do të thotë të ndalosh së ndjeri si viktimë dhe të bëhesh autori i fatit tënd. Është të kalosh shkretëtira, por është

edhe të gjesh një oazë thellë në shpirt. Është falënderimi i Zotit çdo mëngjes për mrekullinë e jetës. Është të kesh pjekurinë të jesh në gjendje të thuash: «Kam bërë gabime». Është të kesh guxim të thuash «Më fal». Është të kesh ndjeshmëri të thuash «Kam nevojë për ty». Është të kesh aftësinë për të thënë «të dua». Dhe kur bëni një gabim, filloni nga e para. Sepse vetëm atëherë do të jeni të dashuruar me jetën. Do të zbuloni se të jesh i lumtur nuk do të thotë të kesh një jetë të përsosur. Por përdorni lotët për të vaditur tolerancën. Përdorni humbjet tuaja për të trajnuar durimin. Përdorni gabimet tuaja me qetësinë e skulptorit. Përdorni dhimbjen për të akorduar në kënaqësi. Përdorni pengesat për të hapur dritaret e inteligjencës. Mos u dorëzo kurrë. Mbi të gjitha, mos hiqni dorë kurrë nga njerëzit që ju duan. Asnjëherë mos hiqni dorë nga lumturia, sepse jeta është një pamje e mrekullueshme.

Papa Françesku

Luzern, mars 2022

THIRRJE PËR DONACION

Të dashur vëllezër dhe motra!

Misioni Katolik Shqiptar në Luzern në këtë vit, më 22 dhe 23 tetor, do të kremtojë 30-të vjetorin e themelimit. Misioni tash tridhjetë vite me përkushtim të plotë vazhdon të punojë për të mirën shpirtërore, kulturore dhe kombëtare të shqiptarëve katolikë që jetojnë dhe veprojnë në Zvicër. Misioni ynë këto vlera i kultivon dhe ndan njëkohësisht me të gjithë shqiptarët e përkatësisë fetare islame apo edhe ortodokse.

Që festa jonë të jetë më e përgatitur dhe më madhështore, jemi të varur nga ndihma dhe kontributi Juaj. Prandaj, për të kuptuar më saktë qëllimin e donacionit Tuaj, Ju lutemi ta shënoni fjalën kyçe „Jubileu i Misionit“.

Duke Ju falënderuar qysh tash për mbështetjen Tuaj, njëkohësisht Ju ftojme të përgatiteni shpirtërisht për pjesëmarrje në këtë manifestim të rëndësishëm.

Zoja e Këshillit të Mirë, pajtorja e Misionit dhe e popullit tonë shqiptar, ndërmjetësoftë për ne dhe familjet tona

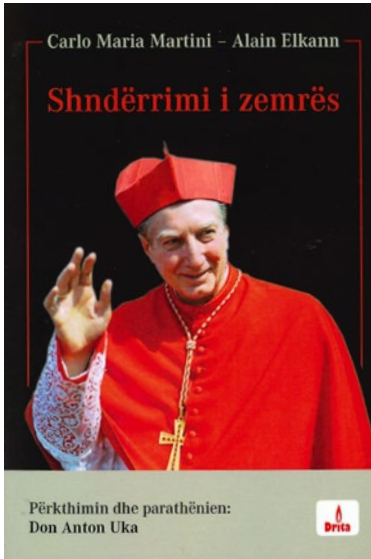
Jon Anton Uka

Don Anton Uka

Përgjegjës i Misionit

Konto:
CH24 0077 8155 5749 1200 3
Albaner Mission
Rodteggstrasse 6
6005 Luzern

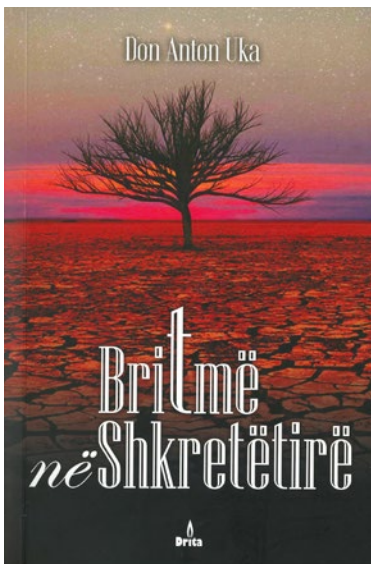
Carlo Maria Martini - Alain Elkann

Shndërrimi i zemrës

“Ka shumë vite që pa ndonjë arsye të theksueshme më interesante puna dhe veprimtaria e Kardinalit Carlo Maria Martini-t, më mahniste fakti që shkruante libra me tematikë religjioze dhe mbi tema klasike që kanë të bëjnë me njeriun. Më pëlqen figura e tij si jezuit, si studiues i Biblës, si i ngarkuar me detyrat e mbarështuesit baritor, pikërisht si një arqipeshkëv i Milanos. Më bënte përshtypje edhe më tej hapja e tij ndaj religjioneve tjera dhe veçanërisht njohja e tij e madhe ndaj traditave hebraike dhe ndaj popullit hebre. Mes tjerash, pa dashur të jem i kufizuar, pasi që si i ri kam studiuar në Torino, ndieja të kem me të një origjinë të përbashkët.

Kjo më nxiti që të vazhdoja të kërkoja të bëja me Arqipeshkvin një intervistë të gjatë televizive, duke tejkaluar axhenden e bashkëpunëtorëve të tij që e kanë për detyrë të rregullojnë takimet dhe kërkesat e shkrimtarëve dhe gazetarëve. Pasi mora lejen, e ndieja të nevojshme të studioja më thellë librat e tij”.

Alain Elkann

Don Anton Uka

Britmë në shkretëtirë

“Këto dy vepra kanë shumë pika të përbashkëta: 1. Të dyja kanë titull të njëjtë: “Britmë në natyrë” dhe “Britmë në shkretëtirë”; 2. Të dyja paraqesin një kohë kapërcimi nga një periudhë në tjetrën: “Britmë në natyrë” është kapërcim nga impresionizmi në ekspresionizëm; ndërsa “Britmë në shkretëtirë” është thirrje për kapërcim nga gjendja depresive shpirtërore në besimin e patundur në Krishtin; 3. Në rastin e parë artisti dëgjon zërin e natyrës; ndërsa në rastin e dytë shkrimtari, duke i ndjekur këshillat e kardinal Martinit, na mëson si ta dëgjojmë Fjalën e mishëruar; 4. Në rastin e parë piktori motivohet nga një mumie e një luftëtari të popullit peruan Chachapoya, të gjetur në rajonin e Amazonës; ndërsa me rastin e dytë autori sigurisht i ka të freskëta reagimet në lidhje me Pachamamen e ardhur në Vatikan, po ashtu nga Amazona; 5. Në rastin e parë kemi të bëjmë më një hi vullkanik, të përhapur në atmosferë nëpër mbarë botën;

ndërsa në rastin e dytë autori përballlet me pandeminë e virusit Covid-19, që e paralizoi Kishën dhe njerëzimin mbarë; 6. Në rastin e parë flitet për një pikturë pa identitet, pa gjini, të veshur në të zeza; ndërsa në rastin e dytë autori përmes Fjalës hyjnore orvatet ta ndërtojë dhe shërojë këtë portret të njeriut të raskapitur, të çoroditur, të plagosur e të sëmurë nga sëmundjet moderne të shekullit. 7. Në rastin e parë të gjitha problemet, qofshin ato materiale, psikike apo shpirtërore, e shoqërojnë dhe e nënshtrojnë autorin, për arsye të mospraktikimit fetar; ndërsa në rastin e dytë autori përballlet me problemet e jetës dhe i sfidon ato me lutje, besim dhe fe. 8. Në rastin e parë britma përfaqëson pozicionin modernist dhe bëhet simbol shqetësimi i njeriut modern, moment që e shpërbën shpirtin e tij; ndërsa në rastin e dytë britma shndërrohet në simbol shprese për një jetë të bukur në tokë dhe për lumturinë e amshuar në qiell”.

Don Marjan Sh. Uka

**AZB 6005 Luzern
Post CH AG**
Erscheint 4 x jährlich

Redaktionsschluss:
Nr. 3/2022
15. Sept. 2022

Erscheint im
Oktober 2022

Impressum

Misioni Katolik Shqiptar në Luzern
Katholische Albaner Mission in Luzern

Verlag und Redaktion

Dr. Don Anton Uka, Përgjegjës
Rodteggstrasse 6
CH-6005 Luzern
Tel: +41 41 250 52 60
Fax: +41 41 250 52 67
Cel: +41 79 371 68 91
E-Mail: ukas_cr@hotmail.com
anton.uka@migrantenseelsorge-luzern.ch

Mitteilungsblatt für die Mitglieder des Vereins
der katholischen Albaner Mission in Luzern.

In memoriam të Zef Spaqi (1958-2022)

Zefi Spaqi ka lindur më 27 janar të vitit 1958 dhe ka vdekur më 12 maj të vitit 2022. I ndjeri Zefi la pas vetës gruan, tre djemtë, një vajzë e familjar të tjerë. Varrimi i tij është bërë në Shpenadi të famullisë së Velezhës.

Zefi, që nga themelimi i Misionit, ka qenë aktiv në Mision dhe i rregullt në kremtimet liturgjike. Me kënaqësi merrte pjesë në lutjen e rruzares të cilën e lusim para çdo Meshe të shenjtë. Zefi pas një sëmundje të shkurtër dhe pasi që pranoi sakramentet e shenjta, ndërroi jetë në spitalin e Luzernit.

Vdekja është realiteti i vërtetë dhe shumë i hidhur nga i cili njerëzit nuk mund të ikin, përkundrazi, të gjithë, pa dallim, do të ballafaqohen me të. Jeta e njeriut, në përgjithësi, është dinamike, ndodhin ndryshimet e vazhdueshme, ballafaqohemi me sukseset dhe mossukseset, me gëzimet dhe me vuajtjet, me siguritë dhe pasiguritë, por, që të gjithë, për çdo ditë, i afrohem, siç thoshte Shën Françesku i Asizit, motrës vdekje. Afrimi vdekjes apo ballafaqimi me

të, në mënyrë të natyrshme shkakton vuajtje dhe frikë në jetën e njeriut, edhe të atij besimtar, sepse vdekja është ndarja më e madhe dhe më e vështirë nga të gjithë dhe nga të gjitha që ndoshta me mund të madh kemi krijuar apo ndërtuar në këtë botë. Megjithatë besimi në personin e Krishtit dhe në Fjalën e Tij na ndihmojnë të shikojmë me sytë e shpirtit përtej këtij realiteti të hidhur, të vetëdijshëm se edhe Jezusi ka kaluar nga vdekja në jetë, dhe më ngjalljen e Tij është hapur dera e përjetësisë për të gjithë ne.

Ne lusim dhe njëkohësisht shpresojmë se edhe Zefi, i pajtuar me Zotin, ka shkuar në takim me Atin, me atë fe dhe me atë shpresë që e kishte sa ishte gjallë. Kjo fe dhe kjo shpresë duhet të jetë ngushëllim dhe inkurajim për të gjithë familjarët, duke besuar se, një ditë, të gjithë së bashku do të gëzojmë përjetësisht në Mbretërinë e Atit.

Shkruan: m. Vida Ademi